

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối
mình từ rặng đông thoảng nghe lời chim hát

Một mình Từ dương soi đến buông màn đêm tối
Một mình loài giun dế nửa đêm bật tiếng khóc

Mình anh đèn chong hát hiu lẻ loi Giòng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh về căn gác khuya quanh hiu ngợp lên ý nhạc buồn

vội nhiều đêm gối tay chờ sáng Suy nghĩ đó
thiu rồi nhất gộp nên lời hát Ý nhạc đó

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sâu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những kỷ âm rơi vào nhịp lỡ sâu không

ngươi chỉ là thế thôi Đời ơ thờ
ngươi chỉ là thế thôi Rồi cũng xong

19

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đợi
nhạc rơi vào tương vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22

chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
không Một mình

25

— Một mình vừa tàn thu gió đông mùa lạnh
đắng

28

— Một mình!